

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH**

Warszawa, 28-06-2021 r.

**Zespół Prawa Administracyjnego
i Gospodarczego**

V.7018.711.2021.TS

**Pan
Dariusz Poznański
Dyrektor
Departamentu Zdrowia Publicznego
Ministerstwa Zdrowia**

via ePUAP

Szanowny Panie Dyrektorze

Z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich uprzejmie informuję, iż do Rzecznika wpłynęło pismo obywatela, w którym kwestionuje zgodność z art. 32 ust. 1 Konstytucji przepisów nowelizujących rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 maja 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz.U. poz. 861 ze zm.), na mocy których wprowadzono od dnia 23 czerwca 2021 r. obowiązek odbycia kwarantanny (z którego nie zwalnia negatywny wynik testu w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego przed przekroczeniem granicy państwowej) dla osób przyjeżdżających do Polski z państw spoza Strefy Schengen, którym to obowiązkiem nie są objęte osoby zaszczepione przeciwko COVID-19 oraz dzieci do ukończenia 12. roku życia. Zdaniem autora pisma, w wyniku wspomnianej nowelizacji prawa wprowadzono swego rodzaju segregację obywateli powracających do kraju spoza Strefy Schengen w oparciu o kryterium przyjęcia preparatu biologicznego powodującego wytworzenie odporności na chorobę zakaźną, która prowadzi do dyskryminacji osób niezaszczepionych przeciwko COVID-19.

Rzecznik Praw Obywatelskich ma świadomość, że konstytucyjna zasada równości nie wyklucza możliwości uznania za zgodne z Konstytucją odmiennego traktowania podmiotów podobnych. Odstępstwo od nakazu równego traktowania podmiotów podobnych jest zatem dopuszczalne, jednak musi być racjonalnie uzasadnione, mieć charakter proporcjonalny oraz pozostawać w związku z innymi wartościami lub zasadami konstytucyjnymi. Z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego wynika ponadto, że ciężar

dowodu, że wprowadzone zróżnicowanie podmiotów posiadających wspólną cechę istotną spełnia wymienione wyżej wymogi, spoczywa na organie państwowym, który ustanowił zakwestionowany akt prawotwórczy (por. wyrok TK z 20 października 1998 r., sygn. akt K 7/98 oraz wyrok TK z dnia 16 listopada 2010 r., sygn. akt K 2/10).

Na mocy § 2 ust. 2 pkt 2 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów, wprowadzony został obowiązek odbycia kwarantanny dla osób, które przekroczyły granicę państwową, stanowiącą zewnętrzną granicę Unii Europejskiej, w celu udania się do swojego miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2020 r. poz. 1845), kwarantanna jest odosobnieniem osoby zdrowej, która była narażona na zakażenie, w celu zapobieżenia szerzeniu się chorób szczególnie niebezpiecznych i wysoce zakaźnych. Celem kwarantanny jest zatem prewencja mająca powstrzymać rozprzestrzenianie się zakażeń wywołujących niebezpieczne choroby, poprzez odizolowanie od reszty społeczeństwa osób potencjalnie mogących być nosicielami wirusów, a tym samym źródłem zakażeń innych osób. Wyłączenie z kwarantanny, o której mowa w powołanym rozporządzeniu Rady Ministrów, określonych kategorii osób powinno być zatem oparte na kryterium braku podejrzenia tych osób o nosicielstwo koronawirusa lub też dowodów naukowych potwierdzających, że mimo obecności w organizmie danych osób koronawirusa, wirus ten nie będzie w stanie przenosić się na inne osoby i wywołać choroby COVID-19.

Wskazać zatem należy, że wyniki badań naukowych przeprowadzonych pod kątem działania szczepionek jako środka zapobiegającego przenoszeniu wirusa na inne osoby prowadzą do wniosku, że podanie szczepionki hamuje transmisję SARS-CoV-2, ale nie całkowicie. W przypadku szczepionki firmy „Moderna” redukcję transmisji koronawirusa ustalono na 91 procent. W odniesieniu do szczepionki firmy „Pfizer-BioNTech” ta wartość oscyluje od 78 procent (badania w Urugwaju) do 91 procent. Natomiast szczepionka firmy „AstraZeneca” zmniejsza roznoszenie wirusa SARS-CoV-2 o 67 procent (badania opublikowane w „The Lancet”). Prowadzi to do wniosku, że zaszczepieni przeciwko COVID-19 mogą zakażać koronawirusem inne osoby, czyli stanowić źródło transmisji tego patogenu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz.U. z 2020 r. poz. 627), zwracam się do Pana Dyrektora z uprzejmą prośbą o wyjaśnienie, z jakich powodów prawodawca zdecydował się na wyłączenie osób zaszczepionych przeciwko COVID-19 z obowiązku odbycia kwarantanny granicznej, o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 2 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów i zróżnicowanie sytuacji prawnej osób powracających do kraju z państw nienależących do Strefy Schengen, pomimo, że zaszczepienie nie daje gwarancji

całkowitego zahamowania transmisji koronawirusa. Uprzejmie proszę także o ustosunkowanie do zarzutów skarżącego dotyczących dyskryminacji osób niezaszczepionych przeciwko COVID-19 spowodowanej objęciem ich obowiązkiem odbycia kwarantanny po przekroczeniu granicy państwowej.

Z wyrazami szacunku

Piotr Mierzejewski

Dyrektor Zespołu

/-podpisano elektronicznie/